

Tôi Nghe Chương Trình Phát Thanh của Thiền Viện Sùng Nghiêm

Quảng Hương

(Trích Việt Báo Newspaper số ra ngày May-15-2008)

Tôi có thói quen nghe Radio khi lái xe. Ngồi vào tay lái là tôi mở đài. AM hay FM, không quan trọng. Chương trình nào, không cần thiết; Miễn là chương trình đó hợp với tôi và lấp đầy khoảng thời gian tôi đi trên xe. Tôi không nghe một đài nào hay một chương trình nào nhất định, nhưng làn sóng phát thanh đã là người bạn thân thiết với tôi trong mọi quãng đường.

Một hôm khi đang lái xe, vô tình một đoạn phát thanh đã bắt được sự thích thú của tôi. Những lời người xướng ngôn viên đang đọc được phát ra thật chậm rãi và rõ ràng đã làm tôi phải để Tâm theo dõi. Tôi đạp ga chậm lại và chú ý hơn để nghe:

- **KINH:** Là Lời Phật
- **THIÊN:** Là Tâm Phật
- **CHÚ:** Là Tiếng Phật
- **NIỆM PHẬT:** Là Tiếng của Chúng Sinh gọi Phật
- **NIỆM HOA THỊ CHÚNG:** Là Chỉ Thẳng ngay Phật

Cả Năm Bảo Pháp vừa kể đều từ Tâm Phật mà ra.

Tôi lặng người đi trong sự vui thích và cảm động. Chưa bao giờ tôi được nghe những lời giảng ngắn, dễ hiểu và súc tích đến như thế...“*Kinh là Lời Phật, Thiên là Tâm Phật...*” Những lời khai thị vừa gọn gàng, vừa văn hoa lại vừa dễ nhớ ấy, đã mở ra một chân trời mới cho tôi thấy những gì trước đây tôi đã làm mà chưa hiểu, tôi đã nghe mà chưa biết! Thỉnh thoảng đi Chùa hay đôi khi tham dự Lễ Cầu Siêu, tôi vẫn tưởng Tụng Kinh bây giờ thì khi Chết ta sẽ được Phật đón về Niết Bàn hay những lời Kinh sẽ giúp đưa người chết đi về Cõi Cực Lạc Thế Giới. Thường, tôi cố Tụng cho nhanh để tỏ ra mình là người Thuộc Kinh và tôi hãnh diện về điều đó. Nhưng khi nghe Duy Quang hát thì mới vỡ lẽ ra là tôi đã lầm: “*Tụng lời Kinh xưa mà Tụng rõ Từng Chữ, Từng Câu. Chú Ý Từng Nghĩa, Từng Lời mà Tâm Không Mong Cầu. Người Tụng và Câu Kinh làm sao cho Thấu Thông Đồng Nhất. Khai Ngộ Ta và Người trong Đệ Nhất Nghĩa thâm sâu...*” À, hóa ra xưa nay tôi chỉ chú ý đến việc Tụng cho nhanh chứ không chú ý đến lời Kinh. Tôi chỉ làm tăng thêm cái Bản Ngã của mình là mình hơn và người kém.

Bây giờ tôi đã hiểu, thì ra “*Kinh là Lời Phật*” dạy cho người Sống để Hiểu và để Hành Trì, mà muốn biết Phật dạy cái gì thì trước hết phải Hiểu Kinh, mà muốn

Hiểu Kinh thì phải Đọc Kinh, phải tụng Kinh một cách thật rõ ràng từng câu, từng hàng để thấm nhuần những lời Phật dạy. Tụng cho nhanh, cho nhiều mà không hiểu gì thì cũng là vô ích. Những lời giảng và bài hát ấy, vô tình, đã Khai Ngộ cho tôi, đã giúp tôi có một cách nhìn mới thật tuyệt vời trong việc tụng Kinh vì: “...*Kinh là Lời Phật...*”.

Đó là lần đầu tiên tôi làm quen với Chương Trình Phát Thanh của Thiền Viện Sùng Nghiêm, một chương trình phát thanh Phật Giáo có nhiều khai phá rất mới, rất lạ đã lôi kéo tôi vào sự chờ đợi để được nghe. Vốn là người không bị những thói quen ràng buộc nên tôi không nghe Đài theo một giờ giấc nhất định nào; Nhưng bây giờ chương trình phát thanh Sùng Nghiêm đã thay đổi tôi, đã làm tôi nhớ, đã tạo cho tôi thành có một thói quen, thói quen nghe Đài! Bất kỳ là lúc lái xe hay ở nhà hễ cứ đến 8 giờ 10 đêm thứ sáu là tôi lại mở Đài 106.3 FM để nghe những bài giảng hữu ích, những ca khúc giá trị và những giọng đọc đã bắt đầu thân quen.

Nghe giảng trên Đài khó mà nhớ hết những gì muốn nhớ và muốn học nên tôi tìm đến Thiền Viện Sùng Nghiêm thỉnh CD của tất cả những chương trình phát thanh để nghe đi nghe lại (mong là trong tương lai Thiền Viện sẽ có nhiều chương trình phát thanh hơn trong một tuần); Tôi nghe nhiều lần đến thuộc lòng, lâu dần tôi cũng gom góp được khá nhiều vốn liếng cho mình trong việc Hiểu và Hành Trì. Những lúc còn lại một mình sau một ngày dài bươn chải, nhớ lại những lời giảng đã nghe từ Chương Trình Phát Thanh của Sùng Nghiêm, tôi cảm thấy những vấn đề của cuộc sống trở nên nhẹ nhàng và dễ chấp nhận hơn. Ngày xưa tôi hay cáu kỉnh, bực dọc, giận hờn... Bây giờ, tôi không buồn bực lâu và cảm thấy mình trở nên dễ thông cảm với người khác hơn “...*Vì mọi sự vật trên cõi đời này, ngay cả Thân của chúng ta đều không tồn tại, không vĩnh cửu, không thể nắm bắt được! Đã không thể nắm bắt được thì có khác gì Mộng, có khác gì Mơ!...*” Từ đó tôi mới nhận thức rằng cuộc đời như một sân khấu và tất cả mọi người đều là diễn viên xuất sắc. Những Vui, Buồn, Mừng, Giận, Thương, Ghét..., đáng lẽ chỉ tạm có trên sân khấu và những vai diễn phải khép lại khi màn nhung buông xuống; Nhưng không, những diễn viên đã hoàn toàn nhập vào vai diễn, mê thích đến nỗi tưởng những vai diễn đó là mình, do đó đã quên mất đi con người thật của mình. Bài giảng đã nêu ra vấn đề cho tôi là phải làm sao để nhận lại được cái con người thật đó!

Đang lúc tôi còn loay hoay với những suy tư thì trong chương trình kế tôi lại được nghe một phương cách thực hành giúp chúng ta vượt ra ngoài vòng Sinh Tử để trở về với chính con người thật là trở về với cái Chân Như Thật Tính vốn sẵn có; Sau khi đề cập đến những lý do đã khiến cho chúng ta tự tạo ra Nghiệp Báo, bài giảng khuyên mọi người nên Buông Xả hết mọi Ý Niệm Phân Biệt, là những Ý Niệm đã lầm lỡ tạo ra như : Chấp Thật, Chấp Giả, Chấp Có, Chấp Không... Những Ý Niệm phát sinh từ cái Tự Ngã cao ngất trời. Hằng ngày, ta luôn sống với Tự Ngã của mình, cái thành trì kiên cố, bao bọc sự Chấp Chước ở bên trong là Vọng Tưởng do chính ta

tạo nên. Nếu ta Buông Hết, Xả Hết một cách Tuyệt Đối thì Tự Ngã sẽ sụp đổ, sự chấp chước sẽ vắng bóng, mọi Ý Niệm Phân Biệt sẽ được xóa sạch và chúng ta sẽ trở về với cái Phật Tính sẵn có. Bởi theo bài giảng thì những cảnh vật bên ngoài lúc nào cũng y như vậy, nó có thay đổi gì đâu, vì nó chẳng dính dáng một chút nào đến những Ý Niệm riêng tư của mình cả. Cho nên:

- * **Khi chưa Ngộ thì Núi là Núi, Sông là Sông.** (Đó là *Khái Niệm Chấp Thật*).
- * **Khi đang Ngộ thì Núi chẳng phải là Núi, Sông chẳng phải là Sông.** (Đó là *đã nhận ra mình là ai, Núi Sông, và Muôn Cảnh Vật là gì!*)
- * **Sau khi Ngộ rồi thì Núi vẫn là Núi, Sông vẫn là Sông.** (*Tuy Núi Sông và Muôn Cảnh Vật vẫn thế, không gì thay đổi nhưng Khái Niệm Mê Mờ đã đổi thành Khái Niệm Chân Chính, vì Con Mắt Tâm đã thấu rõ hết Vũ Trụ Vạn Vật!*)

Từ đó, tôi thích nghe những bài giảng của chương trình phát thanh Sùng Nghiêm vì những bài giảng đó rất thiết thực và hữu ích. Những bài Khai Thị rõ ràng, mạch lạc, dễ hiểu mà bất cứ ai, bất cứ trình độ nào nghe cũng đều hiểu được, cũng đều mang áp dụng vào cuộc sống thường ngày một cách dễ dàng. Không những vậy, Chủ Đề của những chương trình sắp xếp cũng rất chính xác và khoa học để dẫn dắt người nghe từng bước đi vào lộ trình Tu không bị sai lạc, loanh quanh, mất thì giờ. Chủ Đề nào cũng đều mang đến cho người nghe một nhận định sâu sắc và đề ra một đường hướng thực hành nghiêm chỉnh để có kết quả ngay trong đời sống thường ngày về cả hai mặt **Đời cũng như Đạo**. Học Phật là học để làm chủ chính mình. Học Phật là học để loại bỏ những tập khí xấu xa mà ta đã huân tập từ lâu để trở nên một con người Tự Giác rồi Tha Giác. Trong chủ đề “*Chú Ý Tuyệt Đối là Tuyệt Đối*” tôi đã học được là trong khi làm bất cứ việc gì, nếu ta thật sự Chú Tâm Hoàn Toàn vào việc làm thì việc gì cũng đều sẽ hoàn thành tốt đẹp và như ý. Bài giảng còn dẫn ta đi xa hơn là nếu có sự Chú Tâm liên tục, không gián đoạn thì đó là một sự Tu Hành tuyệt vời. Tu là sửa đổi. Hành là thể hiện những điều hiểu biết của mình thành việc làm. Sự Tu Hành, do đó cũng không xa rời cuộc sống bình thường này, không xa rời cái trật tự thiên nhiên của mọi vật trên đời này, và cảnh giới Niết Bàn cũng vậy, nó cũng ở ngay đây, do kết quả của sự hóa giải những phiền não trong ta, chứ không cần phải đợi đến lúc Chết hay phải tìm kiếm nó ở một nơi chốn xa xôi nào khác.

Ngoài những bài giảng chính cho chủ đề hàng tuần, Chương Trình của Thiền Viện Sùng Nghiêm còn có những bài hát giúp cho sự thấm nhập bài giảng một cách rất ráo rơn. Những Ca Khúc Chủ Đề được soạn kỹ càng, những Nhạc Sĩ đã khéo léo phổ nhạc mà vẫn giữ được nguyên vẹn ý của lời thơ cũng như sự hòa âm rất công phu và được thu âm bởi các giọng hát điều luyện đã tạo ra rất nhiều thích thú cho sự nghe Pháp. Những bài hát được nắn nót từng ly từng tý về cả hai mặt Lời cũng như Nhạc đã mang phương tiện truyền bá Phật Pháp đến trình độ siêu việt. Bài hát nào cũng chuyên

chở lời khai thị sâu sắc và thấp thoáng trong đó là sự gợi ý cho những Công Án. Nghe Nhạc Thiền của Thiền Viện Sùng Nghiêm, người nghe sẽ thấy phẩm chất của những bài hát này vượt xa hẳn những bài Thiền Ca khác, cho thấy Thiền Viện Sùng Nghiêm đã đặt người nghe Nhạc Thiền ở một tầng thưởng ngoạn rất cao. Thêm vào đó còn những bài thơ, những giọng ngâm, những giọng đọc... tất cả đã làm tròn bổn phận của mình một cách xuất sắc; Tóm lại mọi pha trộn đều nhịp nhàng hòa điệu khiến người nghe hiểu rõ Chủ Đề một cách rõ ràng và trọn vẹn, làm cho Chương Trình Phát Thanh của Thiền Viện Sùng Nghiêm có một sắc thái khác lạ hơn là một Chương Trình Phát Thanh Phật Giáo bình thường.

Như lời mở đầu Chương Trình Phát Thanh của Thiền Viện Sùng Nghiêm: *“...Dùng Thi Kệ để nói Pháp. Dùng lời Pháp để phổ Nhạc. Dùng giọng ngâm, tiếng hát để diễn tả cho người nghe dễ nhớ, và dễ hiểu...”*. Tất cả chỉ là những phương tiện nhằm mục đích là mang những Giáo Pháp sáng ngời của Đức Phật đến với mọi nơi, mọi chốn, mọi người, mọi tầng lớp. Những phương tiện đó dễ nghe, dễ hiểu và dễ nhớ mà bất cứ người nào, tuổi nào, trình độ nào cũng có thể nghe, hiểu và nhớ được. Chương trình Phát Thanh của Thiền Viện Sùng Nghiêm đang lan tỏa ra ngày một rộng, tôi nghĩ, cũng là vì chương trình quá phong phú và bổ ích. Đó cũng là thể hiện sự gánh vác sứ mạng của Như Lai một cách thực tiễn nhất.

Với lòng biết ơn chân thành của một thính giả Học Phật, tôi xin gửi lời cảm ơn sâu xa đến Ban Phát Thanh của Thiền Viện Sùng Nghiêm, những người đã bỏ biết bao công sức, trí tuệ, thì giờ và vật chất để thực hiện chương trình phát thanh hằng tuần. Hy vọng Thiền Viện, nếu có thể, mở rộng chương trình phát thanh nhiều hơn vì nếu một tuần chỉ có một lần thì không đủ cho sự khát khao của thính giả!

Và cùng với sự mong muốn Phật Pháp càng ngày càng phát triển, mọi người thấm nhuần được những lời dạy cao cả của Đức Phật tôi xin được chia sẻ ở đây những lợi lạc mà tôi đã nhận được từ những Chương Trình Phát Thanh của Thiền Viện Sùng Nghiêm. Và ước mong mọi người cũng đều được hưởng những lợi lạc như tôi.